

# Montse Maestre Casadesús

Montse Maestre Casadesús (Ripoll, 1980) actualment és mestra d'alfabetització en una escola de persones adultes, dinamitzadora de diversos clubs de lectura infantils i juvenils i professora del grau d'educació social. Apassionada a dir la poesia en veu alta, és membre dels grups Revers i Carrer de la Poesia, 14. "Pell morta" és el primer poemari que publica. També cultiva la novel·la i la poesia infantil. [Fotografia de Marta Barceló]

## 1. Faig aquesta feina perquè...

La necessito. Necessito plasmar sobre paper el que em volta pel cap, per tot el cos. Desfer-me d'idees, de personatges, de pensaments, d'imatges que he vist o que m'imagino. Desempallegar-me de les metàfores que creo gairebé sense adonar-me'n. Escric per una qüestió de supervivència, però també pel gust mateix d'escriure, perquè és un plaer i és un repte enorme fer-ho "bé".

## 2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

Revulsiva.

## 3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

La biblioteca del meu poble. Hi havia la sala infantil, però no m'agradava gaire. M'agradava més asseure'm a les cadires amb reposabraços de la sala "dels grans", i notar com em queien els peus per la gravetat sense tocar a terra. I aquella olor com de segles. Només ens hi deixaven estar si havíem de fer "deures", així que agafava un volum de l'Enciclopèdia Catalana, l'obria per un punt qualsevol i feia veure que copiava una entrada (de vegades ho feia de veritat).

## 4. Penso que les biblioteques són...

Un santuari de pau, amb un munt d'història i d'històries surant a l'aire.

## 5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

N'hi hauria diversos, però faré referència a una novel·la publicada recentment, perquè no se m'esborra de la memòria ni de la pell: "Hamnet", de la Maggie O'Farrell.

## 6. Llegir és recomanable per...

Dedicar-te un temps a tu i només a tu.

## 7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

Què estàs llegint? Miro de combinar poesia, novel·la, assaig, literatura infantil i juvenil. Diverses lectures alhora. Ara mateix, lleigeixo: "Les dones i els dies", de Gabriel Ferrater (poesia); "La utilitat de l'inútil. Manifest", de Nuccio Ordine (assaig) i "La Victòria somia" de Timothée de Fombelle (literatura infantil). No puc viure sense aquesta diversitat. M'agraden tantes coses!

*Data de l'entrevista: 2022-10-31*